

TITVLVS VI

Honos alit artes. **T**u bene uale. **Ex** Mediolano pridie ca-
lendas **Decembris.**

Synonyma **Gratulatoria.**

Tibi unice gratulor.

Mirifice tibi gratulandū arbitror.

Tibi gratulor supra modum.

Nunc tuæ foelicitati quis non gratuletur?

Nemo est cui hoc tempore magis quā tibi gratulor.

Haud facile possem exprimere: quātōpere tibi gratulor.

Quanta sit mea in re tua gratulatio: nec prolixiore quidē
epistola exprimeret.

Perinde tuæ gratulor uoluptati: ac si me ipsum attigisset.

Tibi uni præ cæteris oib⁹ hac tēpestate plurimū gratulor.

Gratulandum tibi esse duco: tam uæbementer ut nihil ad
cumulū addi possit.

Adeo tibi gratulor hac audita fortunæ accessione ut nihil
me uoluptuosius audire potuisse censeam.

Cū primū accepi quā foelicitē tecū actū est: ita gestire cœpi
& tibi gratulari: ut mei nō uidear esse compos.

Quam pspere tibi successerint omnia & gratulor admo-
dū & exulto: quippe qui & mihi & bonis omnibus non
parū esse fructus sperandū arbitror.

Si uis quā tibi gratuler intelligere: quā tu tibi gaudeas pspicito.

Tua uoluptas mihi cōmunissima est.

Titulus sextus.

Inuitatoria ad amicitia familiaris.

In omni humanæ uitæ cursu id præcipue cōsiderandum
esse arbitror: quod amicitia uim complectitur. **I**d enim est no-
stro generi uæbementius necessariū quo mentes hominū
ijsdem iungantur officijs studiorum: eademque beniuolētia
ui. **Q**uasi nisi nobis alios amicitia conciliaret: nisi amoris cha-
ritate quadā teneremur (ut ita dixerim) irretiti: quibus nos
uel legū: uel cōsuetudinis uinculis alijs deuincerem⁹: aut
quocūque uel nō suppeditatos esse cæteros censerem⁹. **S**ed
quā ea ē pria quod amicitia rō: ut honestatis cā sibi uniantur

animorum uires. **P**rima quoq; ac optima est amicitia quae uirtutis gratia fundata sit; radices (ut aiunt) perpetuas in feracissimo solo propagatura. **A**d hanc consueuere uiri boni se se mutuo inuitare. **Q**uare **L**aetium **S**cipionem inuitasse legimus ut se amaret. **H**oc exemplo & ipse productus sum: qui tua uirtute singulariq; doctrina pollectus te inuitem: ut me non ames solū: sed pietissime complectaris & sinu foueas. **N**ihil erit mihi gratius q̄ ut intelligam abs te amari. **E**go autem pro mea uirili nō amabo te modo: quem qui nō amet: ille saxo penitus sit: sed obseruabo: **Q**uid obseruabo dixi: obseruo: ac colo pro ea quae in te uirtus est quouis homine benemerente dignissima: quemq; praclarissimū uirū referente. **N**am quantus sis: totus iam orbis terrarum instar miraculi narrat: cuius splendoris tuaeq; laudis partes: ne uidear aut assentari aut adulari: faciā in praesenti missas: ad idē q; redibo qd̄ initio coepi: non esse tibi negligendū ut amaris: ab eo praesertim qui & si tibi adiuumento nō ero: laudi certe semp̄ ero. **Q**uare fac ut me ames mutuo. **B**ene uale **E**x Mediolano tertio kalendas Decembris.

Inuitatoria ad amicitiam familiarissima.

Quātus sit tuae uirtutis splendor: una eadēq; omnium accepti uoce: nec potui nō continuo in te diligendū & amandū incēdi ac inflamari. **S**ed quia nihil esset in uita foedius q̄ esse in eū studiosum: qui studio non delectaret alterius: cupio summopere pari me beniuolentia psequaris. **N**ibilo sum em̄ tibi posthac unq; defuturus: qd̄ & in mea sit facultate uel opa. **U**tere igit̄ deinceps me fortunisq; meis aequae ac tuis omnibus. **T**unc me mihi plurimū satisfecisse censebo cum tibi ulla in re maxima satisfecero. **S**um adeo tuae editus famae: ut abs te diligere plus appetam: q̄ quicquid reliqui uel diuitiarum cupidi uel gloriae sibi ducunt ornatius sublimiusq; appeti aut contingere posse. **B**n̄ uale. **E**x Mediolano quarto Nonas Decembris.

Inuitatoria ad amicitiam grauis.

Cicero **C**ū reliqua perpulchre ac unice dicat erudite **C**icero: tū

TITVLVS VI

id imprimis amicitiam officij præstantissimi genus ad hu-
 mani generis conseruatione inuentam esse: quæ similitu-
 dine quadã & morum & studiorum septa: & ueluti circũ-
 uallata bonos animos deuinceret atq; tueret. **Q**si **Ari-** **Aristoteles**
stotelis testimonio: nõ secus inẽ uirtutes iusticia splendet
 ac lucifer aut hesperus inter sidera: quid præclarior amici-
 tia: quæ iusticiæ primum atq; præcipuum complectitur &
 munus & officium? **Plutarchus** enim ubi uerbentius **Plutarchus**
 iusticiam laudauit quæ a **Catone** diffinita est: **Animi habi-** **Catonis iu-**
tus: cõmuni utilitate seruata: suam cuiq; tribuens dignita- **sticia**
tem. Hæc dignitas inquit in amicitia solet imprimis distri-
 bui: distributaq; cognosci: sine qua non solũ non uiuerent
 homines in coetu: sed etiã uiui ab officio longius distrabe-
 rentur. **Q**uid iucundius in uitãq; suauius: & humano ge-
 neri optabilius: q̃ habere quibus & domi utamur & foris:
 cum quibusq; de nostris cõmentemur uel uoluptatibus
 uel doloribus: a quibusq; uel collachrymantibus uel con-
 solantibus recreemur atq; reficiamur? **S**um⁹ in hoc orbe
 peregrini. **Q**uid aut̃ charius esse solet peregrino: q̃ ut co-
 mites habeat cũ quib⁹ & itineris sibi sortem esse cõmunẽ
 censeat: & de ijs fabulari possit interdũ quæ aut utilitatẽ
 afferant aut difficultates diminuant? **V**ide quãti sit socie-
 tas facienda: ut uel **Aeneas** iste **Troius:** quos habebat fa-
 mulos atq; ministros: appellat socios. Inq̃t em̃ apud **Virgi-** **Virgilius. j.**
liũ: **O** socij neq; em̃ ignari sum⁹ ante malorũ. **Q**si q̃s dixit **ane.**
 rit in illis non fuisse uerũ amicitiaẽ genus: quod simulatio-
 nem dissimulationẽq; nõ admittit: cum **Aeneas** simularit
 illo **Maronis** carmine: **S**pem uultu simulat: præmit altum
 corde dolorẽ: **R**espõdet ijs casibus amicitiaẽ paratã esse
 simulandi licentiã cum amicis: quibus amicorum illud
 figmentũ genus conducit succurritq; necessitati. **N**am si
 patri filius qui aberat in castris interemptus esse dicatur:
 cũ primũ castra dicunt fugata: gladius paratur **que se iu-**
gulet. **Q**si amicus rem dissimulat ad diem: quæ ut **Terẽ-** **Terentius**
tius ait: hominibus adimit agritudinem: eo referabitur in

TITVLVS VI

tur quæ mala sunt: cæcos amatores fieri. **Q**uo tandē hæc
 omnis epistola tendit: quo sum deniq; puenturus huc p
 fecto ut intelligas: ut primū de tua doctrina: de tua morū
 ac uitæ innocentia: de tua i omni re gratia factus sum cer
 tior: cœpisse me tibi a deo dicari tota mente: ut facilius ui
 tæ cessurus sim: q̄ huic meæ in te obseruantia. **C**upio aut
 non fieri uox clamantis in deserto: cui nusq; respondeat:
 ut illud est **L**iuij: **O**pto abs te mihi responderi: mutuūq;
 meū hoc esse amandi genus: sine qua quidem conditione
 amicitia dici nequit: cum eā diffinierit **P**lato: quādam uo
 candi respondendiq; cōuenientiam. **A**t **B**oetius animoꝝ
 cōcordantiā: at **X**enophon uolūtatis conformitatē. **I**taq;
 tūc esse ueram nobis comparatā amicitiam duxero: cum
 uocanti te mihi respondebis: cū æque me prosequeris di
 ligentia: cum me obseruabis: ac te obseruo: cum nil uoles
 quod ego nolim. In his ego nusq; sum tibi defuturus. **N**ī
 bil quod ad tuam amplificādam attineat dignitatem: uel
 omittam uel prætermittā. **D**eerit mihi prius uita: q̄ amā
 di tui & uolūtas & industria: in omiq; re quā meo queam
 præstare ingenio: mea diligentia: meis fortunis: tibi obse
 quendi: cui quotiens in negocijs quibusq; maximis & dif
 ficillimis ab me satis esse cognouero factum: **M**ibi totiens
 gratulandum esse: non secus ducam ac si maximā sim fœ
 licitatē cōsecutus. **A**t fac contra ut & me ames & nō indī
 gnū me uel amore uel cōsuetudine tua existimes. **A**d hāc
 te primus amicitia inuito: quā mihi negaturum esse te nō
 arbitror: cum & in tua sit fundata præstantia: & in tuis sit
 laudibus radices propagatura. **N**ulla enim e mente mea
 te delebit obliuio. **N**ullus te meæ memoriæ surripiet ca
 sus. **N**ulla temporū intercapedo: **N**ulla locoꝝ interualla.
Tuus oino sum: tibiq; deditissimus. **B**ene uale. **E**x **M**edio
 lano tertio **N**onas **D**ecembris.

Liuus

Plato

Boetius

Xenophon

Synonyma inuitatoria ad amicitia.

Cupio plurimū abs te diligi.

Inuito te ut me ames.

TITVLVS VII

Facit me tua uirtus amicitiae tuae cupidissimū.

Tanta est tua doctrina ut a te in amicū admitti uæhemētius appetam.

Cogit me tua doctrina tui amoris esse studiosissimū.

Tunc ego me foelicissimū esse ducā: cum me amabis.

Quid est q̄ assidue religiosius deprecer superos: q̄ ut tibi charus sim.

Tātifacio tuas laudes: ut si me nō indignū beniuolētia tua cēsueris: me sis habitur⁹ ppetuū præconē tui nominis.

Ego tibi afficior plurimū: sed ad te meo respōderi studio posco.

Nihil expecto diligentius: q̄ ut tibi me iunctum constantissimo amoris intelligā genere.

Si me amabis nō solū amando non me uinces: sed inuitat⁹ uenies in amicitia: non ultro.

Facio plurimi amicitiam tuam: qua ut me dignū censeas te unice rogo.

Da mihi mutuo: ut te amem.

Fac me cognoscam tibi non iniucūdum.

Si uis amari: ama: dixit **Seneca**: qđ ut i me serues obsecro maximopere.

Respōdebis & tuæ uirtuti pariter & amoris erga te meo: si numero me cōiunges tuorum amicorū.

Facies rem te unice dignam: si me amabis a quo mirū es amatus in modum.

Ne diffugas inuitatus amicitiam meam.

Titulus septimus.

Supplicatoria familiaris.

Affecit me tuus hic seruus nō cōtumelia solū: sed iniuria.

Nam cum peterem: ne in tui finibus agri excedendus mihi fieret iniurius: ea fuit & pertinacia & insolentia: ut cum plurimis in me cōuitijs nō destiterit ab instituto. **N**equi uī non supra modū admirari: cum apud te sit enutritus: qui & humanissimus omnīū esse soleas & æquissimus. **A**t uideo quid inter liberū ac seruum intersit: quātū **Scythia**